

MATICA
SLOVENSKA

HVIEZDOSLAVOV VERŠ

**žiacke a študentské verše
pri príležitosti 100. výročia
úmrtia P. O. Hviezdoslava**

Hviezdoslav je jedna z vedúcich osobností slovenskej literatúry sklonku 19. storočia a začiatku 20. storočia a radí sa k najväčším slovenskej literatúry.

8. novembra 2021 si slovenská verejnosť pripomenula 100 ročnicu tejto príležitosti bola vyhlásená literárna súťaž určená žiakom a študentom stredných škôl. Študujúca mládež mohla zasielať svoje básne. Výber tých najlepších výber je uverejnený v tejto básnickej zbierke.

Podakovanie:

Základná škola Janka Kráľa Liptovský Mikuláš

Stredná zdravotnícka škola Liptovský Mikuláš

Hotelová akadémia Liptovský Mikuláš

Gymnázium Martina Hattalu, Trstená

Základná škola Jána Palárika, Majcichov

Základná škola Východná

Základná škola Farská lúka 64/A, Filákov

Základná škola P. J. Šafárika, Tornaľa

Základná škola Sídliisko II 1336, Vranov nad Topľou

Základná škola Tematínska ulica č. 2, Nové Mesto nad Váhom

Dom Matice slovenskej Liptovský Mikuláš

Zostavil: žiaci a študenti Základných a Stredných škôl

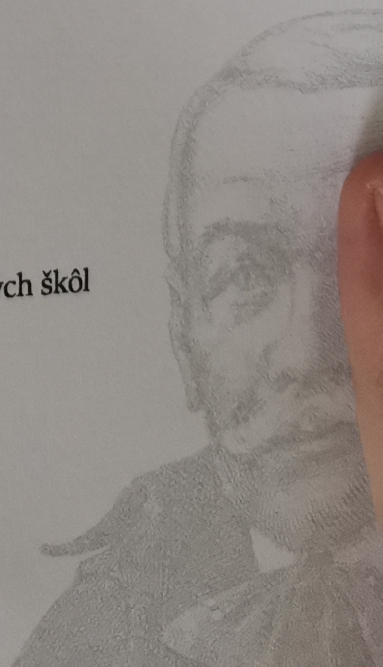
Spolupráca: Marek Nemec a Peter Vrlík

Plagát: Jakub Čajka

Grafická úprava: Ivan Červený

Tlač: Print Master Liptovský Mikuláš

Rok vydania 2021

SS Barbora Vajduľáková, 3.D.
Trstená

1. Jar:

Jar je jedno z najkúzelných ročných období. Príroda sa zobúdzá rovnako ako naša myseľ, ktorá zrazu vidí všetko jasnejšie. Niet divu, že sám Hviezdoslav o nej napísal dielo, ktoré nesie názov jarné cykly.

vôňa jari,
objatie slnka.
citím to.
moje telo
sa zobúdzá
zo zimného
zatmenia.

.čerstvý jarný vánok
sa mi pomaly
dostáva do pľúc.

.vôňa mojich
obľúbených kvetov
mi pohladzuje dušu.

tancujem.
bosá.
tancujem a konečne
ŽIJEM!
Ďakujem Ti,
že si tu,
moja milá jar!

2. Kvet:

Táto báseň vo mne evokuje leto. Letné večery, kedy sa nechávam unášať sladkým tichom a prenikavou vôňou lúčnych kvetov. Čítam básne a verše v nej mi pomaly odkrývajú to zabudnuté, nad ktorým budem bdieť ešte do polnoci.

póvabný kvet,
jamky v líčkach,
či dušiach

jemný hlások,
vábi ma

„pod' ma objaviť“

trochu sa nadychať.
tej nežnosti,
ktorú v sebe nesiem
celý život

myslím, že som štedrá,
som tá z dobrých.
.chcem sa podeliť
s tebou.
tak sa už neboj.
moje náručie z kvetov
má deň otvorených dverí
pre teba.
každý deň.

3. Žena:

Žena a príroda. Dve skutočnosti, ktoré sú neopísateľné nádherné. Mohla by som o nich napísať celú knihu básní a aj tak by som presne nevystihla ich podstatu. Niet divu, že sa Hviezdoslav tak úpenlivo venoval vo svojich dielach prírode a tiež žene.

divoký vesmír,
či
nekonečná záhrada?

farebné hviezdy,
či
žiariace kvety?

slobodná
vo svojej podstate.
nádherná a iná.
žena.
milujem ju.
milujem ňou byť.

HVIEZDOSLAVOV VERŠ

4. Poézia:

Poézia. Ako ju vnímaš ty? A ako ju vnímam ja? Myslím, že naše vyjadrenia by boli úplne rozličné, no napriek tomu nádherné a jedinečné. Poézia mi zachránila život a Hviezdoslav ich možno svojimi dielami zachránil tisíce. Poézia je jednoducho liek na dušu.

„čo je to poézia?“
spýtal sa ma malý chlapček

je to ako...
stáť v daždi,
no aj tak
stále vidieť pole slnečníc

bojovať vo vojne,
no aj tak
ľúbiť tých, ktorí ti ubližujú

je to ako
keď si dáš kúsok
obľúbenej čokolády
a ona sa ti
nežne,
sladko
roztopí v ústach

je to proces.
rastieš
s tým všetkým
čo príde.
a ty to premieňaš
do slov,
viet,
ktoré miluješ.

5. Krv:

V tejto básni nepíšem o krvi, o ktorej písal Hviezdoslav vo svojich krvavých sonetoch, ktorá sa prelievala počas prvej svetovej vojny. Píšem však o tom psychickom utrpení, ktoré neskôr ovplyvnilo celé bytie človeka. Ved' aj sám Hviezdoslav trpel duševne, keď už nemohol ísť na front a bojovať.

nenávidela som červenú,
no on ju miloval
a ja som chcela,
aby miloval aj mňa

a preto, pomaličky
som začala na seba kresliť
červené pásy

jemu to nestačilo.
ja som bola závislá.

